

กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทน เพื่อความเป็นเลิศ

ABSTRACT

Strategic compensation management is an important tool for HR to motivate talents to work with the organization and also maintain those talents in the long run. The strategic compensation management is a mechanism to support employees and drive the organization's operation result. Good compensation can motivate employees to work successfully and support the organization's objective achievement by determining compensation management consistent with the organizational strategy and objective. The strategic compensation management should have a positive impact on the organizational operation which reflects the organizational objectives, direction of framework, and policy. By using basic understanding, it has a good balance between the organizational objective and employees' needs. However, the strategic compensation management has to support and drive the good results in all organizational levels which are connected to strategic HR management. This means the strategic compensation management must be consistent with the strategic HR management for effectively supporting the organizational strategy.

Keyword: compensation, pay, reward

บทคัดย่อ

กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเป็นเครื่องมือที่สำคัญทางการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ใช้ในการจูงใจให้คนที่มีความสามารถร่วมทำงานกับองค์การ และเพื่อให้เกิดการห้ามรักษาพนักงานที่มีความสามารถสูงให้ทำงานกับองค์การในระยะยาว ซึ่งกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนจะเป็นกลไกในการสนับสนุนให้พนักงานขับเคลื่อนผลการปฏิบัติการขององค์การ ทั้งนี้ค่าตอบแทนที่ดีที่จะสามารถกระตุ้นพนักงานให้ทำงานจนประสบความสำเร็จ และสนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การได้โดยการทำหนดกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนนั้นจำเป็นจะต้องทราบถึงกลยุทธ์ขององค์การ ซึ่งจะทำให้เข้าใจถึงพันธกิจและวัตถุประสงค์ขององค์การ และจะนำกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเป็นตัวช่วยสนับสนุนอย่างไร โดยที่กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนควรจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการปฏิบัติงานขององค์การ ซึ่งกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนจะสะท้อนถึงจุดมุ่งหมายที่ศึกษาของครอบการทำงาน และนโยบายปฏิบัติที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ขององค์การ โดยอาศัยพื้นฐานของความเข้าใจ สร้างสมดุลระหว่างวัตถุประสงค์ขององค์การและความต้องการพนักงานให้มีความพึงพอใจให้เกิดขึ้นทั้งขององค์การและของพนักงาน ทั้งนี้กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนจะต้องมีส่วนสนับสนุนการขับเคลื่อนผลการปฏิบัติงานขององค์การ ดังนั้นการออกแบบกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อความเป็นเลิศ จะต้องให้เชื่อมโยงกับกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยให้กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนและกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นไปในทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดการสนับสนุนต่อกลยุทธ์ขององค์การ

คำสำคัญ : ค่าตอบแทน, ค่าจ้าง, รางวัล

บทนำ

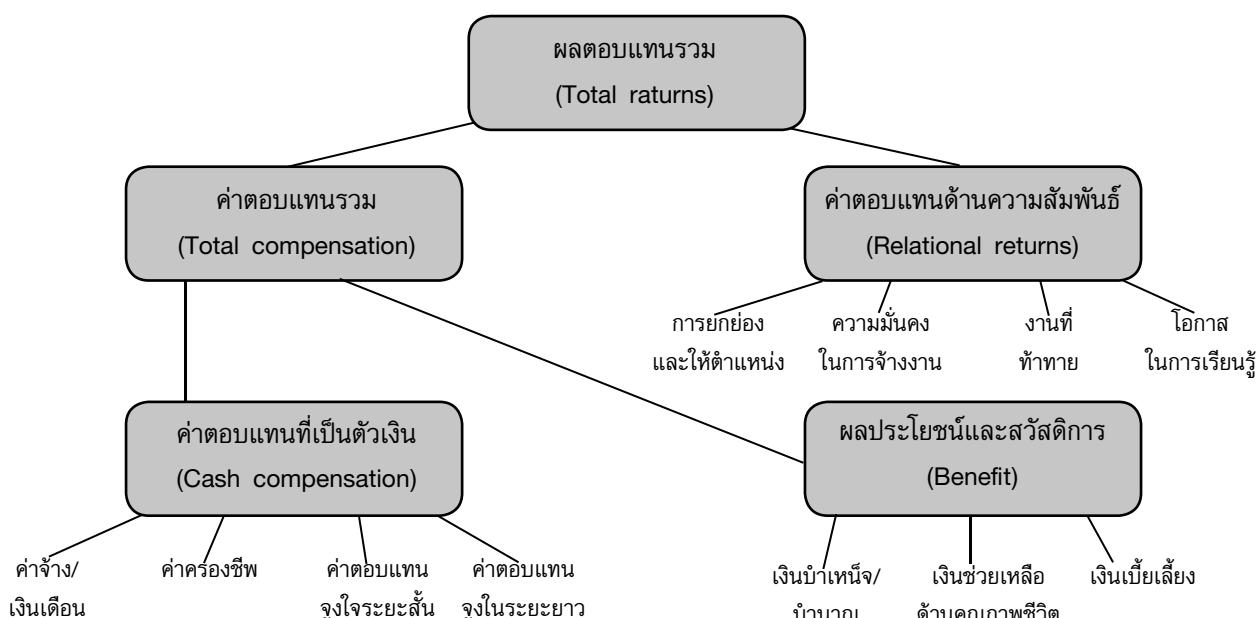
กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเป็นเครื่องมือที่สำคัญทางการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อใช้ในการจูงใจให้คนที่มีความสามารถร่วมทำงานกับองค์การ และเพื่อให้มีการห้ามรักษาพนักงานที่มีความสามารถสูงให้ทำงานกับองค์การในระยะยาว ดังนั้นนโยบาย และกิจกรรมแนวปฏิบัติเกี่ยวกับค่าตอบแทนซึ่งแต่ละองค์การกำหนดขึ้น จะเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยให้พนักงานในองค์การมีความตั้งใจในการสร้างผลการปฏิบัติงานให้ตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์การ และพนักงานก็ต้องการลิ่งค่าตอบแทนจากองค์การในรูปของค่าตอบแทนที่ยุติธรรมและเป็นที่พึงพอใจ การบริหารค่าตอบแทนจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อความอยู่รอดขององค์การในระยะยาว (Henderson 2003) กลยุทธ์การจ่ายค่าตอบแทนจะสะท้อนถึงจุดมุ่งหมาย ทิศทางของกรอบการทำงานและนโยบายปฏิบัติที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ขององค์การ โดยอาศัยพื้นฐานความเข้าใจ และสร้างสมดุลระหว่างวัตถุประสงค์ขององค์การและความต้องการพนักงาน ให้มีความพึงพอใจให้เกิดขึ้นทั้งขององค์การและของพนักงาน

เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทน ดังนั้nvัตถุประสงค์ของบทความนี้จะนำเสนอกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อสร้างความเป็นเลิศให้กับองค์การ ซึ่งเนื้อหาของบทความนี้ประกอบไปด้วย 3 ส่วน โดยส่วนแรกของบทความจะเป็นการทบทวนโครงสร้างค่าตอบแทนโดยรวม

(Total Returns) ขององค์การ ส่วนที่สองเป็นการนำเสนอ กลยุทธ์การบริหารผลการตอบแทน ซึ่งจะประกอบไปด้วย กลยุทธ์การบริหารผลการตอบแทนในส่วนของค่าตอบแทนเงินเดือน (Base Salary) กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อการจูงใจ (Incentives) และกลยุทธ์การจ่ายผลประโยชน์และสวัสดิการ (Benefits) และส่วนสุดท้ายจะนำเสนอกรอบแนวคิดกลยุทธ์ การบริหารค่าตอบแทนเพื่อความเป็นเลิศ

การออกแบบกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทน

การออกแบบกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทน จำเป็นต้องนำโครงสร้างค่าตอบแทนโดยรวมของการจ่ายค่าตอบแทน หรือการให้รางวัลทั้งหมด มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบกลยุทธ์ การบริหารค่าตอบแทน ซึ่งการบริหารค่าตอบแทนนั้นมีหลายวิธีที่จะให้รางวัลพนักงานทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน องค์การต้องใช้เครื่องมือเหล่านี้ผสมผสานกัน เช่นมิอย่างกับกลยุทธ์ขององค์การ และกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อทำให้นโยบายและการปฏิบัติการจ่ายค่าตอบแทน และการให้รางวัลเกิดประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งรูปแบบของค่าตอบแทนโดยรวมนั้นสามารถแยกประเภทของค่าตอบแทน ออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ (Milkovich & Newman 2005) ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 : ผลตอบแทนรวม (Total returns)
ที่มา: Milkovich & Newman (2005)

กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อความเป็นเลิศ

จากรูปที่ 1 สามารถอธิบายได้ดังนี้ ค่าตอบแทนรวม (Total Compensation) เป็นผลตอบแทนทั้งหมดที่พนักงานจะได้รับจากการทำงาน โดยสามารถแยกออกเป็น 2 ชนิด คือ ค่าตอบแทนรวม (Total compensation) และค่าตอบแทนด้านความสัมพันธ์ (Relational returns)

1. ค่าตอบแทนรวม (Total Compensation) แบ่งออกเป็นค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน (Cash Compensation) และผลประโยชน์และสวัสดิการ (Benefits) ซึ่งค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน หมายถึง ค่าตอบแทนที่จ่ายเป็นเงินให้กับพนักงานซึ่งประกอบด้วย 1) เงินค่าตอบแทนพื้นฐาน (Base) ที่เป็นค่าจ้างหรือเงินเดือนที่ได้รับจากการทำงาน 2) เงินค่าตอบแทนตามระบบคุณธรรมหรือค่าครองชีพ (Merit / Cost of Living) คือเงินตอบแทนที่จ่ายเพิ่มขึ้นตามผลงานที่ได้ทำจริง และมีการปรับตามค่าครองชีพ เพื่อเพิ่มเปอร์เซ็นต์ให้กับทุกคนเพื่อให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตทั้งนี้ โดยไม่คำนึงถึงผลงานที่ทำได้แต่อย่างใด 3) ค่าตอบแทนเพื่อการจูงใจ (Incentives) คือค่าตอบแทนจูงใจที่ให้เพิ่มขึ้นโดยอิงตามผลงานที่เพิ่ม โดยอาจแบ่งเป็นเงินค่าตอบแทนแบบจูงใจระยะสั้น และระยะยาว เช่นการจ่ายเงินโบนัส ค่าเบอร์เซนต์การขาย ส่วนผลประโยชน์และสวัสดิการ (Benefits) หมายถึง ค่าตอบแทนทางอ้อมที่ไม่ได้อยู่ในรูปแบบของตัวเงินเช่นพนักงานทุกคนต้องได้รับเป็นสิ่งของ สิทธิประโยชน์ที่องค์การจัดให้พนักงาน เช่น ผลประโยชน์ที่ให้เพื่อป้องกันการขาดรายได้ การประกันสุขภาพ แผนการออมทรัพย์

2. ค่าตอบแทนด้านความสัมพันธ์ (Relational Re-

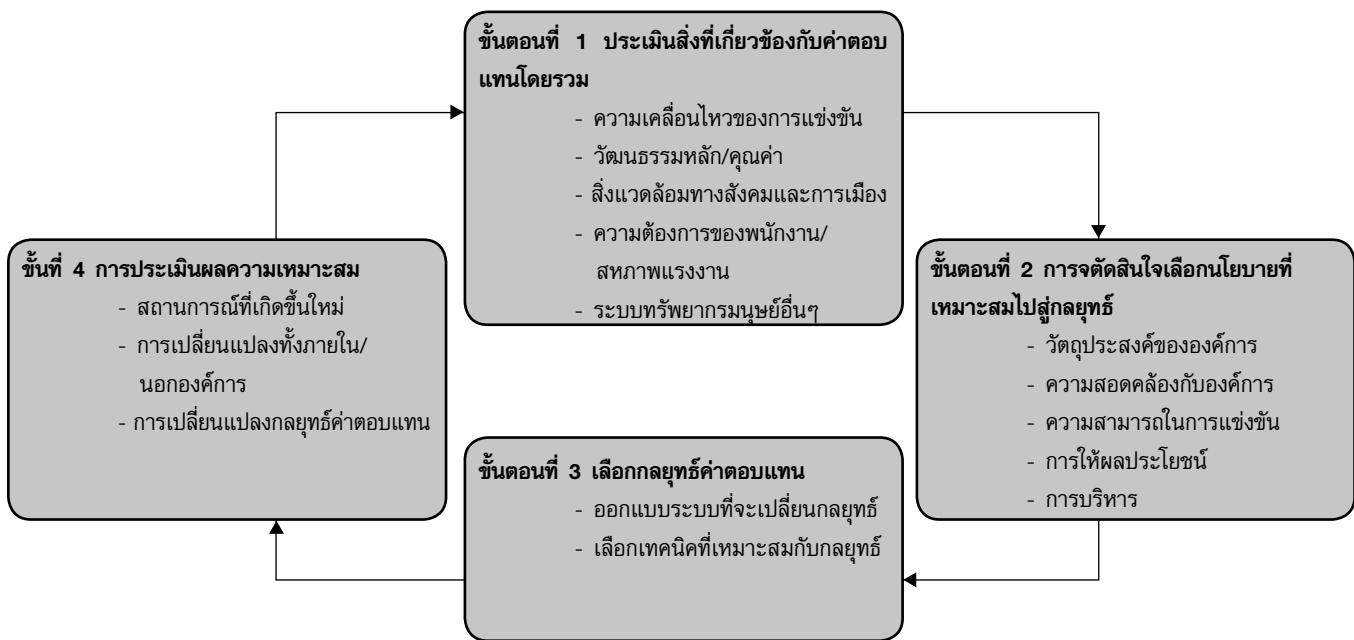
turns) หมายถึง ผลตอบแทนที่เกี่ยวกับทางจิตวิทยา ซึ่งไม่สามารถบอกเป็นจำนวนได้ เช่น โอกาสในการได้รับการพัฒนาเรียนรู้ โอกาสความก้าวหน้าทางอาชีพ การได้รับการยกย่อง ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จ และการได้ทำงานที่มีความท้าทายเป็นต้น

กลยุทธ์การบริหารผลการตอบแทน

แนวคิดกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนที่มีประสิทธิผล ซึ่งองค์การสามารถนำแนวคิดของ Brown,D. (2001) อ้างใน Armstrong, M. (2006) โดยได้เสนอองค์ประกอบของกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนอย่างมีประสิทธิผลไว้ 3 องค์ประกอบด้วยกันได้แก่

1. กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ขององค์การ
2. การมีโปรแกรมระบบการให้ผลตอบแทนที่ถูกออกแบบมาอย่างดี โดยลือความหมายถึงวัตถุประสงค์ขององค์การและพนักงาน และวัตถุประสงค์ทั้งสองส่วนจะต้องเชื่อมโยงกัน
3. มีระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ และให้การสนับสนุนกลยุทธ์ขององค์การ และกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทน

ซึ่งขั้นตอนของการออกแบบกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน (Milkovich & Newman 2005) ดังรูปที่ 2

รูปที่ 2 : ขั้นตอนออกแบบกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนโดยรวม
ที่มา: Milkovich & Newman (2005)

กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนในส่วนของเงินเดือน (Base salary)

กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนในส่วนของค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน (Cash Compensation) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินเดือนนั้น ถ้ารูปแบบการจ่ายเงินเดือนเป็นในลักษณะที่นำตำแหน่งของงานไปผูกติดกับเงินเดือน ทำให้องค์การประสบปัญหาการแก่งแย่งชิงดีซิงเด่นเพื่อให้ตนเองมีตำแหน่งที่สูงขึ้น เพื่อจะได้รับเงินเดือนที่สูงขึ้น ทำให้เกิดปัญหาการขาดความสามัคคี และหากพนักงานพิจารณาแล้วว่าในองค์การไม่มีตำแหน่งว่างเพียงพอและไม่มีโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น ทำให้นำมาซึ่งการสูญเสียคนที่มีความสามารถที่ดีให้กับหน่วยงานอื่น นอกจากนั้นแล้วการนำเงินเดือนไปผูกติดกับตำแหน่งงาน เป็นแนวคิดที่เป็นการจ่ายเงินเดือนตามระยะเวลาปฏิบัติงานไม่ได้ยึดหลักการนำผลการปฏิบัติงานมาคิดคำนวน จึงทำให้อัตราการเข้าเงินเดือนนั้นไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้กับพนักงานได้ เนื่องจากในบางกรณีที่พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้มากกว่าตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบที่กำหนดพนักงานบางคน จึงมีพฤติกรรมการทำงานแบบเช้ายามเย็นชาม โดยไม่ได้คำนึงถึงผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น ดังนั้นอัตราของเงินเดือนควรจะเปลี่ยนแนวคิดจากการยึดตามระยะเวลาปฏิบัติงาน หรือคิดตามช่วงโมงที่มาปฏิบัติงาน เป็นการยึดผลการปฏิบัติงานเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้พนักงานปรับปรุงและพัฒนาผลการปฏิบัติงานโดยที่โครงสร้างของเงินเดือนจะต้องมุ่งเน้นการให้ค่าตอบแทนแต่ละบุคคลตามทักษะและตามสมรรถนะของบุคคลเป็นหลัก ดังนั้นองค์การจึงจำเป็นที่จะต้องพยายามจัดกลุ่มเงินเดือนให้กว้างขึ้น (Broadbanding)

จุดสำคัญที่องค์การจะต้องพึงระวังในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของค่าตอบแทนในองค์การ คือ พนักงานต้องได้รับสิทธิและผลประโยชน์เดิมที่ควรจะได้รับ ไม่ให้พนักงานเสียสิทธิและผลประโยชน์จนกว่าพนักงานนั้นจะเกษียณออกไป เพื่อไม่ให้เกิดการต่อต้านจากพนักงานในองค์การ ซึ่งแนวทางการปรับปรุงโครงสร้างอัตราเงินเดือนขององค์การควรเริ่มต้นจากการบททวนการกำหนดลักษณะงาน (Job Description) คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (Job Specification) และปรับเปลี่ยนเป็นแนวคิดการจ่ายค่าตอบแทนที่มุ่งเน้นถึงความสอดคล้องระหว่างพนักงานกับผลการปฏิบัติงานที่มีต่อองค์การ พิจารณาถึงวิธีการจ่ายค่าตอบแทนแบบที่จะเป็นกลไกในการสนับสนุนจูงใจให้พนักงานใช้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิผลโดยรวม ต่อองค์การ แนวทางที่องค์การควรนำมาใช้คือการจัดกลุ่มงาน

ให้กว้างขึ้น จะส่งผลทำให้จำนวนสายการบังคับบัญชาสั้นลง เพื่อให้เกิดการจัดกลุ่มเงินเดือนให้กว้างขึ้น (Broadbanding) ซึ่งเป็นกลยุทธ์ในการจัดโครงสร้างเงินเดือนโดยยุบรวมขั้นเงินเดือนจำนวนมากซึ่งของเงินเดือนแคบๆ ให้เหลือเพียงกลุ่มของงานที่มีจำนวนน้อยลง และทำให้ช่วงของเงินเดือนขั้นกว้างๆ เพียงไม่กี่ระดับ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการพัฒนาและความก้าวหน้าทางการงาน ซึ่งทำให้เปิดโอกาสให้ผู้บังคับบัญชาสามารถให้ค่าตอบแทนสำหรับพนักงานที่มีผลการปฏิบัติงานที่ดีโดยไม่จำเป็นต้องกังวลถึงการเลื่อนตำแหน่งของงาน เนื่องจาก การมีช่วงของกลุ่มงานที่กว้าง ส่งผลทำให้ช่วงของเงินเดือนนั้น กว้างขึ้นไปด้วย โดยองค์การกำหนดโครงสร้างเงินเดือนในอัตราขั้นสูง-ขั้นต่ำตามกลุ่มงานแต่ละกลุ่มโดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ซึ่งจากเดิมคิดเป็นขั้น เพื่อให้การปรับขั้นเงินเดือนเป็นไปอย่างยืดหยุ่นและสอดคล้องกับตลาด

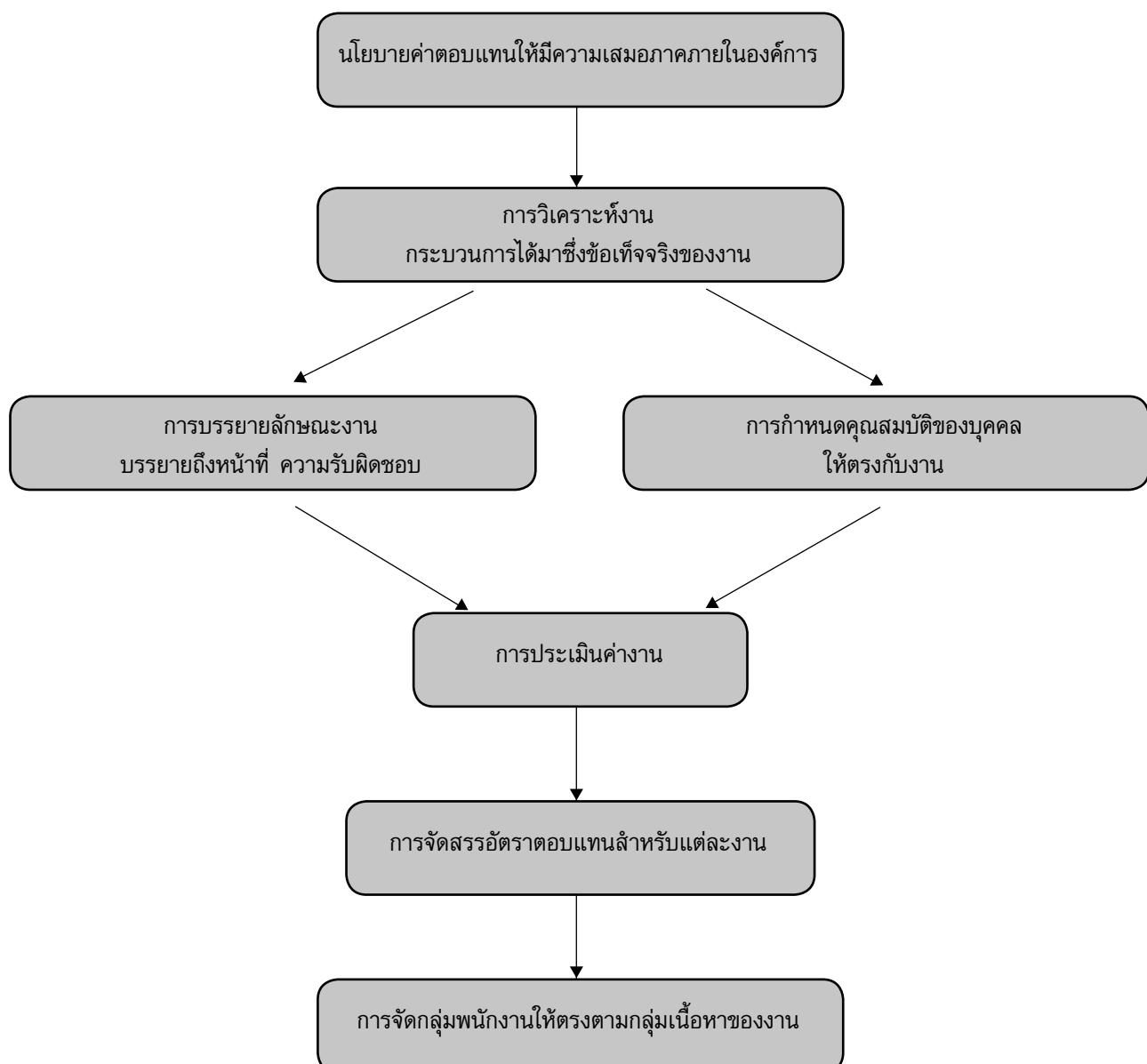
ลักษณะที่สำคัญของการจัดกลุ่มระดับของตำแหน่งงานแบบ Broadbanding จะเป็นการจัดการโครงสร้างค่าจ้างเงินเดือนโดยยุบรวมขั้นค่าจ้างเงินเดือนที่มีอยู่จำนวนมากขององค์การ ให้ลดลงเหลือเพียงไม่กี่กลุ่มงานในระดับที่กว้างขึ้น โดยทำการวิเคราะห์จำแนกและประเมินค่าของงานใหม่ ซึ่งโดยทั่วไปกลุ่มงานจะมีประมาณ 4-5 กลุ่ม ที่จะครอบคลุมงานทั้งหมดในองค์การ ซึ่ง Howard Risher et al., (1997) ได้ชี้ประเด็น 4 ประเด็น ที่ต้องพิจารณา คือ

- จำนวนของช่วง กลุ่มระดับ ซึ่งต้องพิจารณาจากการวิเคราะห์ทั้งน้ำ
- ความกว้างระหว่างของช่วงสูงสุดกับช่วงต่ำสุด ช่วงผลตอบแทนค่าจ้างเงินเดือนจะต้องสามารถเพิ่มขึ้นได้หนึ่งเท่าตัวจากผลตอบแทนขั้นต่ำสุดในกลุ่มระดับงาน
- ความก้าวหน้าและความแตกต่างระหว่างกลุ่มระดับซึ่งจะต้องใช้เป็นฐานวัดความก้าวหน้า ของผลงานพนักงาน โดยจะต้องให้ความสำคัญกับความก้าวหน้าทางอาชีพของพนักงาน
- ช่วงที่ควบคุมกว้างระหว่างกลุ่มงานจะมีการจัดช่วงกว้างทำให้การจ่ายค่าตอบแทนขั้นทับกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความยืดหยุ่น และทั้งนี้นั้นลักษณะของกำหนดกลุ่ม ระดับของงานจะต้องพิจารณา วัฒนธรรมโครงสร้าง และรูปแบบธุรกิจขององค์การ

กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อความเป็นเลิศ

เพื่อให้การกำหนดค่าตอบแทนเป็นไปอย่างเสมอภาคภายในองค์การ ดังนั้นองค์การจะต้องมีการวิเคราะห์งาน (Job Analysis) ซึ่งจะเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงในองค์การที่เกี่ยวกับลักษณะงาน หน้าที่ ความรับผิดชอบของงาน โดยการจำแนกองค์ประกอบของงาน เมื่อได้ทำการวิเคราะห์งานแล้ว จะต้องทำการบรรยายลักษณะงาน (Job Description) และการกำหนดคุณสมบัติของบุคคลให้ตรงกับงาน (Job Specification) นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์งานมาเขียน

บรรยายลักษณะของงาน และดึงข้อมูลส่วนงานย่อยกิจกรรมของงานพร้อมทั้งระบุคุณสมบัติของผู้ที่จะปฏิบัติงานแสดงรายละเอียดความรู้ ทักษะ ความสามารถ และทำการประเมินค่างาน ซึ่ง Beach (1980) ความล้มพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์งาน การบรรยายลักษณะงาน การกำหนดคุณลักษณะของบุคคลให้เข้ากับงาน การประเมินค่างาน และการจ่ายค่าตอบแทน ซึ่งมีเป้าหมายที่จะทำให้ค่าตอบแทนมีความเสมอภาคภายในองค์การ ดังรูปที่ 3

รูปที่ 3 : กระบวนการประเมินค่าของงาน
ที่มา : ดัดแปลงมาจาก Beach (1980)

โดยการประเมินค่าของงานนั้น Howard Risher et al., (1997) ได้อธิบายว่าหลังจากที่ได้ทำการจัดกลุ่ม จำแนก ลักษณะของงานแล้วจะต้องทำการประเมินค่าของงาน ซึ่งลักษณะของงานแต่ละอย่างจะมีคุณค่าต่อองค์การที่แตกต่างกัน ดังนั้นองค์การจะต้องกำหนดปัจจัยการให้น้ำหนักหรือคะแนน ของแต่ละลักษณะงาน เช่น ความรู้ ทักษะ ความพยายาม และความรับผิดชอบ ซึ่งวิธีการประเมินค่าของงานนั้นมีหลาย วิธี เช่นวิธีการจัดอันดับ วิธีจ้างแก้ตำแหน่ง วิธีการให้คะแนน และวิธีการเปรียบเทียบส่วนประกอบของงาน ซึ่งแนวทางการ ประเมินค่างานในส่วนราชการของประเทศไทยสำนักงาน ก.พ. ได้นำเอาวิธีการประเมินค่างานของบริษัท Hay มาดำเนิน การจัดโครงสร้างของกลุ่มงานใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการจ่าย ค่าตอบแทนแบบ Broadbanding โดยพิจารณาจากปัจจัยหลัก 3 องค์ประกอบดังต่อไปนี้ (Craig Skenes and Brian H. Kleiner 2003)

1. Know-How เป็นปัจจัยที่ประเมินค่างานจากความ สามารถ ทักษะ ความรู้ ที่จำเป็นต่อความต้องการของ งานในภาพรวมของงาน ซึ่งการประเมินค่างานใน ปัจจัยแรกนี้ประกอบไปด้วย 3 ด้าน 1) ความรู้ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และความเชี่ยวชาญ ในสาขาวิชาพิเศษ (Technical Know How) ในชั้น พื้นฐานของการปฏิบัติในองค์การ 2) ความสามารถ ใน การจัดการในลักษณะบูรณาการงานต่างๆ ที่มี ความหลากหลายทั้งที่เกี่ยวกับในเรื่องของหน้าที่ ความรับผิดชอบ และวัตถุประสงค์ของงานไว ด้วยกัน 3) ความสามารถ ทักษะในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งงานจะมีในลักษณะที่ต้องใช้ทักษะ ติดต่อทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งภายในหรือภายนอก องค์การ

2. Problem-Solving เป็นปัจจัยที่ประเมินค่างาน ในเรื่องของการใช้ know-how ความรู้ ความสามารถ ใน การแก้ปัญหาในการทำงาน ซึ่งปัจจัยที่นำมา พิจารณาประกอบด้วย สภาพแวดล้อมที่มีส่วนสนับสนุนในการคิด และความท้าทายของการคิดใน สถานการณ์ที่หลากหลาย
3. Accountability เป็นปัจจัยที่ประเมินค่างานจาก ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และผลกระทบที่ ตามมาของการปฏิบัติงานนั้น ซึ่งมีองค์ประกอบอยู่ 3 ด้าน 1) อิสระในการปฏิบัติงาน 2) บทบาท ของตำแหน่งงานต่อผลกระทบชั้นสุดท้าย 3) ขอบเขต ของบทบาทที่ตำแหน่งงานนั้นส่งผลกระทบ

เมื่อได้ดำเนินการประเมินค่างานแล้ว ซึ่งผลของการ ประเมินค่างานนั้นจะมีอิทธิพลต่อการกำหนดจำนวนชั้นของงาน หรือระดับของงาน หลังจากนั้นจึงทำการจัดกลุ่มงานที่มีบทบาท หน้าที่ของงานที่มีลักษณะงานคล้ายกันเข้าไว้ในกลุ่มเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากการที่องค์การจะจัดชั้นของงานไว้หลายชั้นก็จะเป็น การไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติงาน ทำได้โดยการพิจารณาจากการ ประเมินค่าของงาน วัตถุประสงค์ของงาน ผลลัพธ์จากการปฏิบัติ งานเป็นเกณฑ์ ซึ่งสามารถพิจารณาจากระดับงานของพนักงาน ในปัจจุบัน เพื่อแบ่งหน้าที่รับผิดชอบหลักและอำนาจตัดสินใจให้ ชัดเจน เพื่อใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการพิจารณาค่าตอบแทนในกลุ่ม งานต่างๆ ที่มีข้อมูลหน้าที่รับผิดชอบหลักต่างกัน จากการ พิจารณาการวิเคราะห์จำแนก และประเมินค่าของงานใหม่ของ องค์การทำให้สามารถกำหนดประเภทหน้าที่และบทบาทลงใน กลุ่มระดับงาน สามารถนำมารวบรวมงานใหม่ในกลุ่มงานประมาณ 5 กลุ่ม ที่ครอบคลุมงานทั้งหมดในองค์การ ดังรูปที่ 4

ระดับอาชีวศึกษา	ทักษะพิเศษ	ทรงคุณวุฒิ	ทรงคุณวุฒิ	ระดับสูง
ชำนาญงาน	ระดับอาชีวศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้เชี่ยวชาญ	ระดับกลาง
ปฏิบัติงาน	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน พิเศษ	ชำนาญงาน พิเศษ	ระดับต้น
ทั่วไป	วิชาชีพ	วิชาการสายงาน สนับสนุน	วิชาการสายงาน หลัก	บริหาร

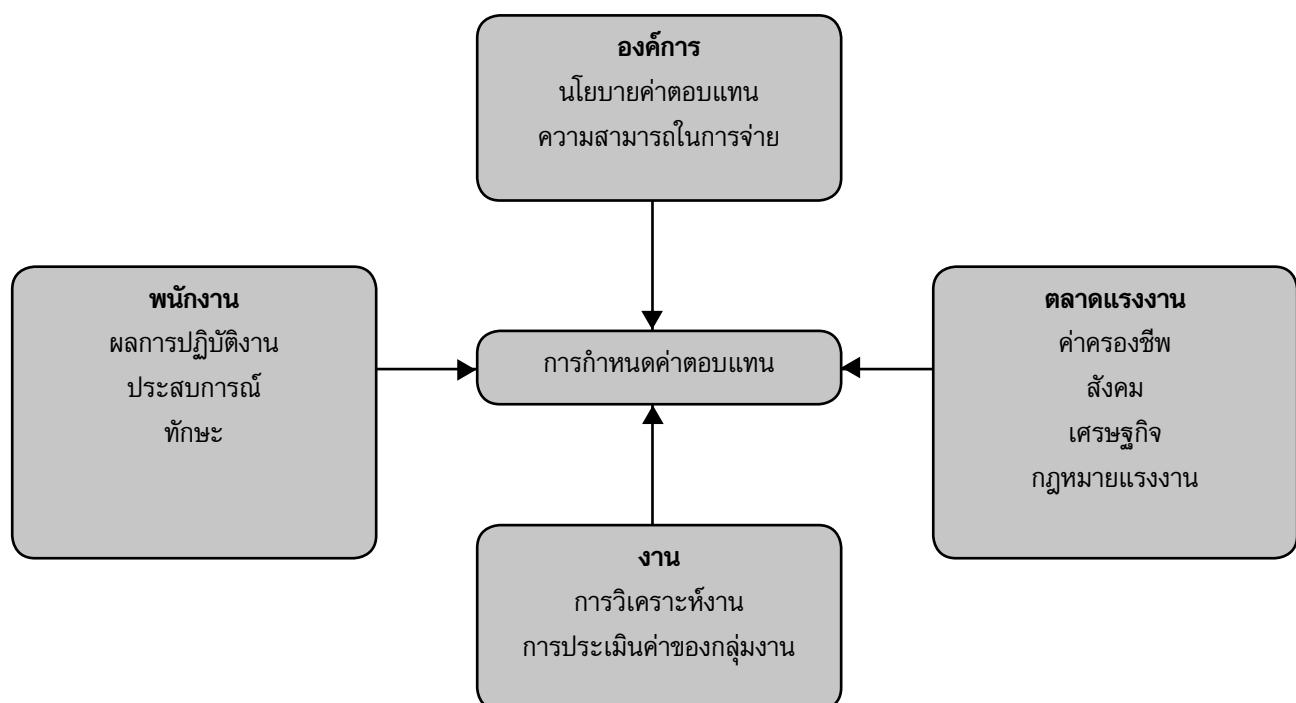
รูปที่ 4 : การจัดกลุ่มงานแบบ Broadbanding

กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อความเป็นเลิศ

ข้อดีของการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเงินเดือนที่นำตำแหน่งของงานไปผูกติดกับเงินเดือน เป็นการจัดกลุ่มเงินเดือนให้กว้างขึ้น (Broadbanding)

1. เป็นการลดจำนวนระดับหรือช่วงเงินเดือนที่กำหนดเป็นขั้น และผูกติดกับตำแหน่งร่างระดับการบังคับบัญชา จึงทำให้การพิจารณาปรับหรือขึ้นเงินเดือนทำได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงตำแหน่งระดับชั้นของ การบังคับบัญชา ทำให้มีความยืดหยุ่นตามผลการปฏิบัติงานของพนักงาน
2. ช่วงของกลุ่มงานที่กว้าง ทำให้แต่ละกลุ่มงานมีช่วงของเงินเดือนที่กว้างขึ้นด้วย และมีช่วงเหลือม้ากับกลุ่มเงินเดือนกลุ่มอื่น จึงทำให้พนักงานสามารถโยกย้ายงานจากกลุ่มงานหนึ่งไปยังกลุ่มงานหนึ่ง
3. เป็นการส่งเสริมให้พนักงานเกิดความต้องการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ เพื่อพัฒนา และปรับปรุงผลการปฏิบัติงาน เนื่องจากมีแรงจูงใจจากค่าตอบแทนที่มีความยืดหยุ่นขึ้น
4. องค์กรสามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างเงินเดือนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานได้ง่ายขึ้น

ทั้งนี้ในการกำหนดโครงสร้างเงินเดือนหรือกลุ่มของงาน ไม่มีวิธีการแน่นอนตายตัวหรือเป็นมาตรฐาน ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าตอบแทนในแต่ละกลุ่มงานขององค์กรนั้น Mondy & Noe (2005) ได้นำเสนอว่าประกอบไปด้วยปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ องค์การ ตลาดแรงงาน ค่าของงาน และพนักงาน ซึ่งสามารถจัดกลุ่มได้เป็น 2 กลุ่มปัจจัยหลักได้แก่ปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายใน โดยที่ปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยที่ฝ่ายบริหารขององค์กรไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งได้แก่ปัจจัยทางด้านตลาดแรงงาน ประกอบไปด้วยค่าครองชีพ สังคม เศรษฐกิจ และกฎหมาย เป็นต้น ส่วนปัจจัยภายในนั้นเป็นปัจจัยแวดล้อมภายในองค์กร ที่ฝ่ายบริหารขององค์กรสามารถควบคุมได้ ประกอบไปด้วย ปัจจัยทางด้านองค์การ เช่น นโยบายค่าตอบแทน ความสามารถในการจ่าย ปัจจัยทางด้านพนักงาน และปัจจัยด้านลักษณะงาน ที่ได้มาจากการวิเคราะห์งาน ประเมินค่างาน สามารถอธิบายได้ดังรูปที่ 5

รูปที่ 5 : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าตอบแทนของพนักงาน
ที่มา: Mondy & Noe (2005)

กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อ การจูงใจ (Incentives)

แนวคิดของค่าตอบแทนจูงใจที่ดี ที่องค์การควรใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงค่าตอบแทนจูงใจให้มีประสิทธิผลมากขึ้นนั้น ชี้ Lawler (1990) ได้ร่วบรวมลักษณะของค่าตอบแทนจูงใจที่ดี ที่จะสามารถกระตุ้นพนักงานทำงานจนประสบความสำเร็จ และสนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การได้ ซึ่งองค์การสามารถประยุกต์ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับประเมินการดำเนินการจัดสรรลิ้งจูงใจได้ ดังต่อไปนี้

1. ค่าตอบแทนที่ได้รับจากระบบแรงจูงใจต้องมีปริมาณมากพอ

2. การจัดสรรค่าตอบแทนต้องเชื่อมโยงอย่างชัดเจน กับผลการปฏิบัติงานขององค์การ ทั้งนี้องค์การต้องมีตัวชี้วัดกับ เป้าหมายในระดับต่างๆ ทั้งระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และเชื่อมโยง กับเป้าหมายขององค์การ

3. ค่าตอบแทนแรงจูงใจต้องคำนึงถึงความสามารถ ใน การจ่ายขององค์การ โดยการกำหนดค่าตอบแทนจะต้องคุ้มค่า กับผลประโยชน์ที่องค์การจะได้รับกลับมา และจะต้องสร้างความ 透明นักถึงผลการปฏิบัติงานขององค์การให้พนักงาน

4. ค่าตอบแทนแรงจูงใจต้องไม่ซับซ้อน ยากต่อการ ทำความเข้าใจ

5. การจ่ายค่าตอบแทนต้องทันการณ์ ใกล้เคียงกับเวลา ที่พนักงานได้สร้างผลการปฏิบัติงานให้กับองค์การ

6. ค่าตอบแทนจูงใจจะต้องมีความโปร่งใส และเป็นที่ ยอมรับของพนักงาน ดังนั้นจึงต้องมีการประชาสัมพันธ์ สร้าง ความเข้าใจและควรเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในการ กำหนดตัวชี้วัดการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อสร้างการ ยอมรับในกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงาน

7. เป้าหมายหรือเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ต้องอยู่ในระดับที่พนักงานสามารถปฏิบัติได้ เมื่อใช้ความ พยายามพอสมควร โดยคำนึงถึงสภาพปัจจุบันขององค์การ และ ความมีเป้าหมายในระยะกลางและระยะยาว

เมื่อพิจารณาแนวคิดของค่าตอบแทนจูงใจของ Lawler (1990) ทำให้องค์การควรปรับปรุงค่าตอบแทนจูงใจให้มีประสิทธิ ผลมากขึ้น ให้ค่าตอบแทนนั้นสามารถจูงใจพนักงานขององค์การ สร้างแรงกระตุ้นให้พนักงานดึงความรู้ ความสามารถ เพื่อนำมา สร้างผลการปฏิบัติงานขององค์การให้ดีขึ้น ซึ่งบางองค์กรนั้น จ่ายค่าตอบแทนเพื่อการจูงใจ (Incentives) ที่เป็นตัวเงินนั้น ในรูปแบบของโบนัสประจำปี โดยจะอิงกับผลการปฏิบัติงาน ประจำปีขององค์การ และลักษณะของการจ่ายเป็นโบนัสประจำปี นั้นจะอยู่บนฐานร้อยละของเงินเดือนพนักงาน ซึ่งพนักงานทุกคน จะได้รับจำนวนเบอร์เซ็นต์ที่เท่ากัน ซึ่งค่าตอบแทนจูงใจขององค์ การสำหรับพนักงานในลักษณะนี้ ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจการปฏิบัติ งาน ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานที่ทำให้องค์กรมีผลการปฏิบัติงานดี กับพนักงานที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลการปฏิบัติงานที่ดี ได้ เบอร์เซ็นต์โบนัสเท่ากัน ทำให้พนักงานที่มีทักษะ ความรู้ความสามารถ ที่ทำให้ผลการปฏิบัติขององค์การดี อาจเกิดความรู้สึกไม่อยากที่จะ ทำงาน เนื่องจากทำงานได้ผลการปฏิบัติงานที่ดี กับคนที่ได้ ผลการปฏิบัติงานที่ไม่ดี เมื่อถึงเวลาลิ้นปีกได้ค่าตอบแทนจูงใจเท่ากัน ดังนั้นค่าตอบแทนจูงใจขององค์การไม่ได้มีส่วนช่วยสนับสนุน ให้พนักงานต้องการปรับปรุงพัฒนาผลการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น ดังนั้นองค์กรจึงควรมุ่งเน้นการจ่ายค่าตอบแทนจูงใจตามผลการ ปฏิบัติงาน (Performance-Based Incentive Pay)

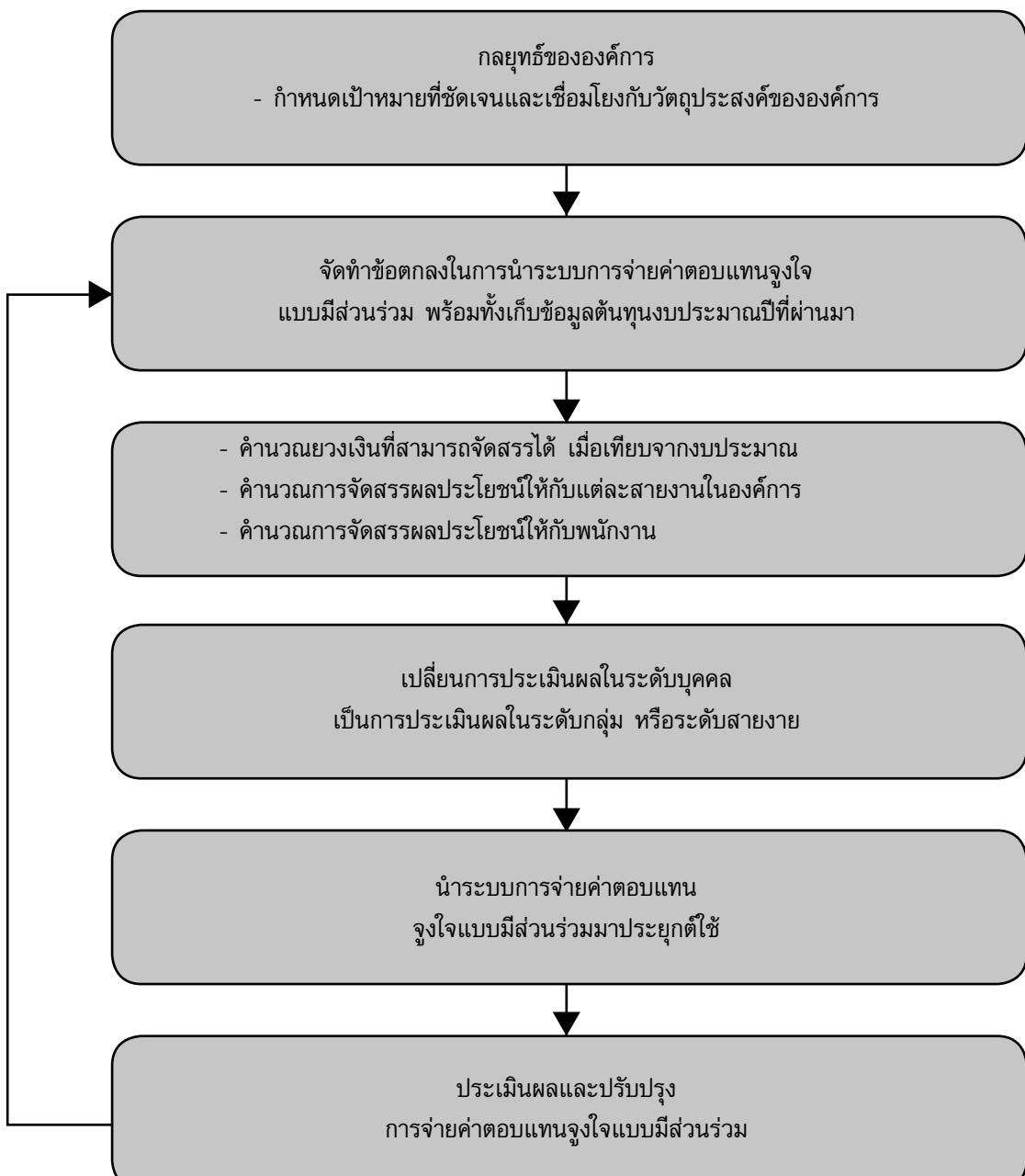
รูปแบบของกลยุทธ์การจ่ายค่าตอบแทนจูงใจ ที่องค์การ สามารถนำมาใช้เพิ่มเติมนอกจากเงินโบนัสประจำปี คือการจ่าย ค่าตอบแทนจูงใจแบบมีส่วนร่วม (Gain sharing) ซึ่งเป็นการให้ ค่าตอบแทนจูงใจโดยคิดคำนวนจากปัจจัยร่วมกัน คือการใช้ ผลผลิตในภาพรวมที่เพิ่มขึ้นเป็นพื้นฐานในการคำนวนรางวัล

กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อความเป็นเลิศ

จูงใจ โดยเป็นแผนการจ่ายค่าตอบแทนจูงใจที่มีพื้นฐานบนการคำนวณจากสูตรที่กำหนดขึ้น ซึ่งอาจจะคำนวณจากส่วนต้นทุนที่ประหยัดได้ โดยเป็นค่าตอบแทนจูงใจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการประเมินผลการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล โดยใช้ชื่อมูลของปีก่อนๆ เป็นข้อมูลฐานในการอ้างอิง และเป็นวิธีการจ่ายผลตอบแทนตามผลการปฏิบัติงานที่สัมพันธ์กับการทำงานเป็นทีม โดยอยู่บนพื้นฐานการมี

ส่วนร่วม ซึ่งวัตถุประสงค์ของการให้ค่าตอบแทนจูงใจแบบนี้จะทำให้พนักงานมีส่วนได้รับค่าตอบแทนจากต้นทุนงบประมาณที่ประหยัดได้ และกลุ่มพนักงานเกิดความผูกพันกับเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้

รูปที่ 6 : ขั้นตอนการจ่ายค่าตอบแทนจูงใจแบบมีส่วนร่วม (Gain sharing)

ปัจจัยที่ทำให้ Gain Sharing ในขององค์การประสบความสำเร็จคือ

- ผู้บริหารต้องมีความพยายามอย่างสูง ต้องมีการสื่อสารอย่างสัมมense และชัดเจน เปิดเผยข้อมูลระหว่างผู้บริหารกับพนักงาน ถึงลึกลึกที่พวกเดาจะได้รับ วางแผนร่วมกัน

- องค์การต้องมุ่งสนใจที่ผลการปฏิบัติงานอย่างโดยย่างหนึ่ง เช่น แผนการจูงใจจะมุ่งเน้นที่การประทัยดันทุนงบประมาณประจำปีโดยที่ยังมีผลการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนด

- องค์การต้องสร้างความมั่นใจต่อพนักงาน ถึงรูปแบบของการประเมินผลการปฏิบัติงานที่จะเปลี่ยนจากการวัดผลการปฏิบัติงานจากตัวบุคคล เป็นการวัดผลการปฏิบัติงานแบบเป็นทีม ซึ่งอาจจะแยกเป็นแต่ละสายงาน เช่น แต่ละฝ่ายแต่ละกอง

- การกำหนดตัวชี้วัด และการกำหนดเป้าหมาย การพัฒนาสู่มาตรฐานของการให้รางวัล ซึ่งการให้รางวัลแบบ Gain Sharing จะเป็นการให้รางวัลที่ตั้งอยู่เป็นเงื่อนไขของงบประมาณล้วนเป็นที่ได้รับการตรวจสอบและรับรองทางบัญชีแล้ว หลังจากนำงบประมาณรายจ่ายประจำปีหักออกจากรายจ่ายที่เกิดขึ้นจริง และคำนวณเป็นจำนวนเงินของรางวัลให้กับแต่ละสายงานและพนักงาน

โดยเป็นการมุ่งเน้นให้พนักงานแต่ละคนมีโอกาสในการเลือกผลประโยชน์และสวัสดิการเอง ซึ่งองค์การจะจัดสรรกลุ่มของผลประโยชน์ในลักษณะรูปแบบที่เลือกได้ตามความต้องการของพนักงาน โดยที่องค์การตระหนักรถึงความต้องการผลประโยชน์และสวัสดิการของพนักงานแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นแนวทางการจัดสรรผลประโยชน์และสวัสดิการขององค์การจึงควรมีความยืดหยุ่น มีตัวเลือกมากขึ้นให้พนักงาน และให้พนักงานสามารถปรับเปลี่ยนผลประโยชน์ระหว่างผลประโยชน์ที่จะได้รับกับผลประโยชน์ตัวอื่นที่อยู่ในกลุ่มของผลประโยชน์เดียวกัน เช่น พนักงานบางคนไม่ต้องการสิทธิประโยชน์ในการเบิกค่ารักษาพยาบาลของบุตร ก็อาจจะนำสิทธิประโยชน์ในส่วนนี้ไปเพิ่มลงเงินค่ารักษาพยาบาลของตนเอง

กรอบแนวคิดกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อความเป็นเลิศ

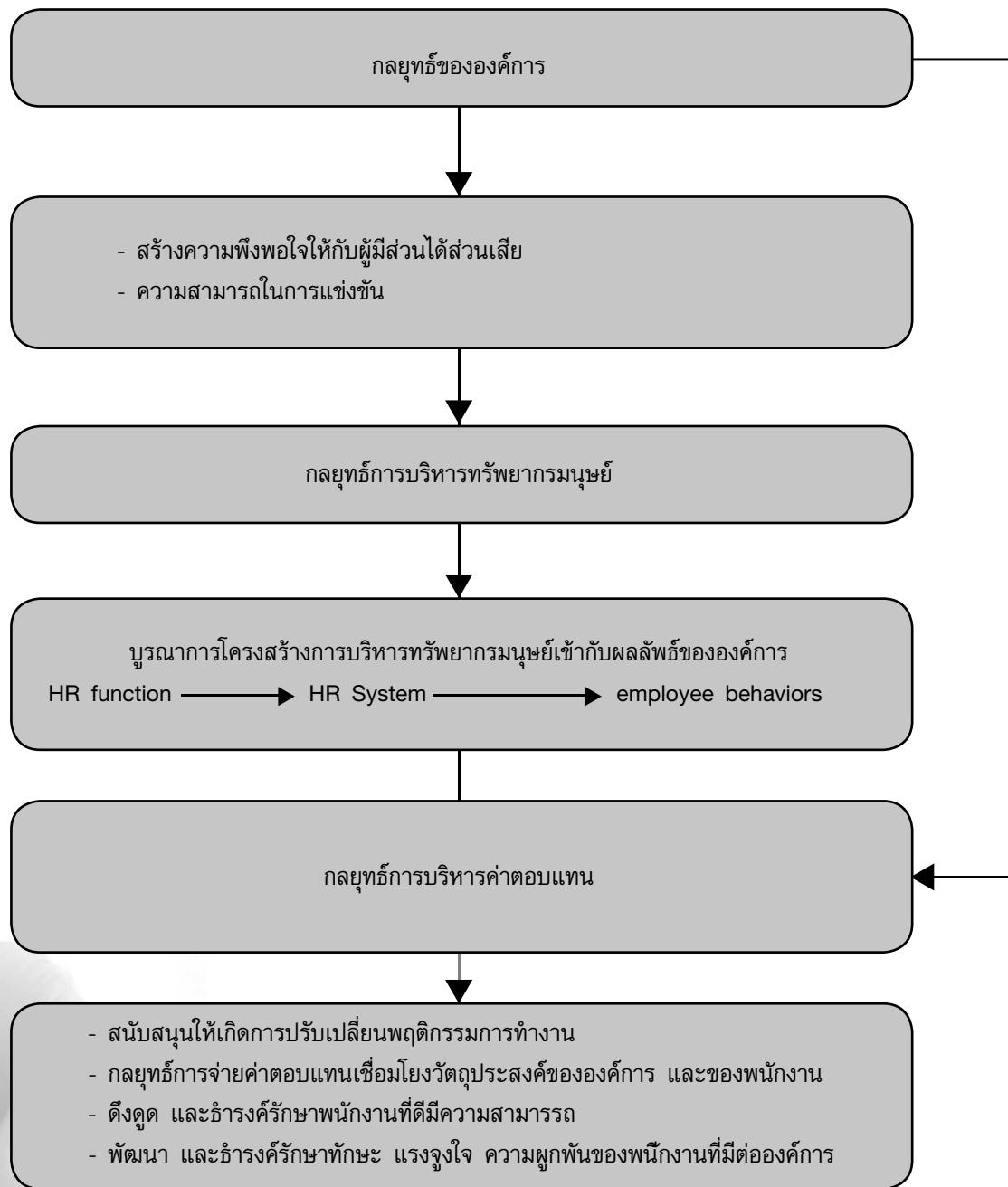
กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทน จะต้องเป็นกลไกในการสนับสนุนให้พนักงานขับเคลื่อนผลการปฏิบัติการขององค์การ ซึ่งในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนขององค์การ จำเป็นจะต้องทราบถึงกลยุทธ์ขององค์การ ซึ่งจะทำให้เข้าใจถึงพันธกิจ และวัตถุประสงค์ขององค์การ เพื่อที่จะรู้ว่าองค์การมีจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์อย่างไร และจะนำกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเป็นตัวช่วยสนับสนุนอย่างไร ซึ่งกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนควรจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการปฏิบัติงานขององค์การ ดังนั้นจึงต้องออกแบบกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนให้มีส่วนสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลการปฏิบัติงานขององค์การ ซึ่งผลประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทน จะเกิดขึ้นได้ ต้องออกแบบให้กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนมีความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับนโยบายและแนวปฏิบัติการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ด้านอื่นๆ ด้วย ดังนั้นในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทน จึงควรจะเชื่อมโยงกับกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยให้กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทน และกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นไปในทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดการสนับสนุนต่อกลยุทธ์ขององค์การ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังรูปที่ 7

กลยุทธ์การจ่ายผลประโยชน์และสวัสดิการ (Benefits)

ผลประโยชน์และสวัสดิการ (Benefits) ขององค์การ ซึ่งองค์การได้จัดให้พนักงานทุกคนเท่ากันในทุกระดับ ซึ่งสิทธิประโยชน์ล้วนใหญ่จะอยู่ในลักษณะเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนเนื่องจากพนักงานแต่ละคนมีความต้องการผลประโยชน์ และสวัสดิการที่แตกต่างกัน ดังนั้นองค์การควรจะจัดสรรผลประโยชน์และสวัสดิการในรูปแบบที่เรียกว่า “Cafeteria Approach”

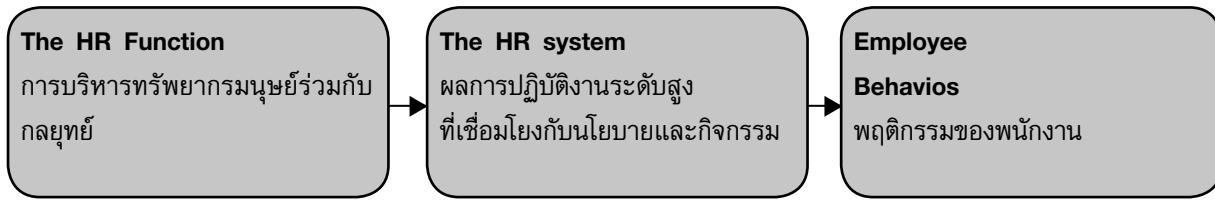
กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อความเป็นเลิศ

รูปที่ 7 : กรอบแนวคิดกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อความเป็นเลิศ

จากรูปที่ 7 สามารถอินบายนครอบแนวคิดกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อความเป็นเลิศกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อองค์การเป็นเลิศต้องเป็นการบูรณาการทั้งแนวรับและแนวดึง โดยที่การบูรณาการแนวรับนั้น คือ การเชื่อมโยงโครงสร้างบริหารทรัพยากรมนุษย์เข้ากับผลการปฏิบัติงานขององค์การ ซึ่งประกอบไปด้วย หน้าที่ของบริหารทรัพยากรมนุษย์ (HR Function) และ ระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (HR

System) ซึ่งระบบที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรมนุษย์จะอยู่ในรูปแบบของระบบที่เรียกว่า “High Performance Work System (HPWS) ระบบการทำงานที่มีผลการปฏิบัติงานสูง” ซึ่ง HPWS จะเป็นปัจจัยที่สำคัญของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ถูกออกแบบอย่างมีคุณภาพให้ครอบคลุมพนักงานทั่วทั้งองค์การ และเป็นการสร้างแรงจูงใจ และชาร์งค์รักษาพนักงานที่มีความสามารถสูงไว้กับองค์การ

รูปที่ 8 : โครงสร้างการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ที่มา : Brian E. Becker, Mark A. Huselid, Dave Ulrich (2001)

การบูรณาการในแนวรับจากรูปที่ 8 นั้นจะทำให้องค์การสามารถเข้าใจพฤติกรรมของพนักงานในองค์การ ว่าสามารถสร้างผลผลิตให้กับองค์การอย่างไร โดยนำมาเชื่อมโยงกับโครงสร้างการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เช่น กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทน ซึ่งองค์การสามารถที่จะประเมินผลลัพธ์ของพนักงานในองค์การ เพื่อนำไปสู่กลยุทธ์การจ่ายค่าตอบแทนที่สอดคล้องกับผลการปฏิบัติงานที่มีส่วนสนับสนุนผลการปฏิบัติงานขององค์การ เพื่อให้เกิดการสนับสนุน แรงจูงใจ และสร้างความเข้าใจภาพรวมขององค์การ

การบูรณาการในแนวตั้งนั้นคือ กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนจะต้องเชื่อมโยงกับกลยุทธ์ขององค์การ และกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ให้ไปในทางเดียวกัน และสนับสนุนซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพื่อให้กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนนั้น สอดคล้องกับความต้องการขององค์การและความต้องการพนักงาน เป็นกลไกที่สนับสนุนให้พนักงานมีแรงจูงใจ แรงกระตุนในการทำงาน และสร้างความเชื่อมั่นให้กับพนักงาน เพื่อก่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น และมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความล้มเหลว การจ้างงาน สร้างความผูกพันต่ององค์การและให้พนักงานศรัทธาถึงผลการปฏิบัติงานขององค์การ

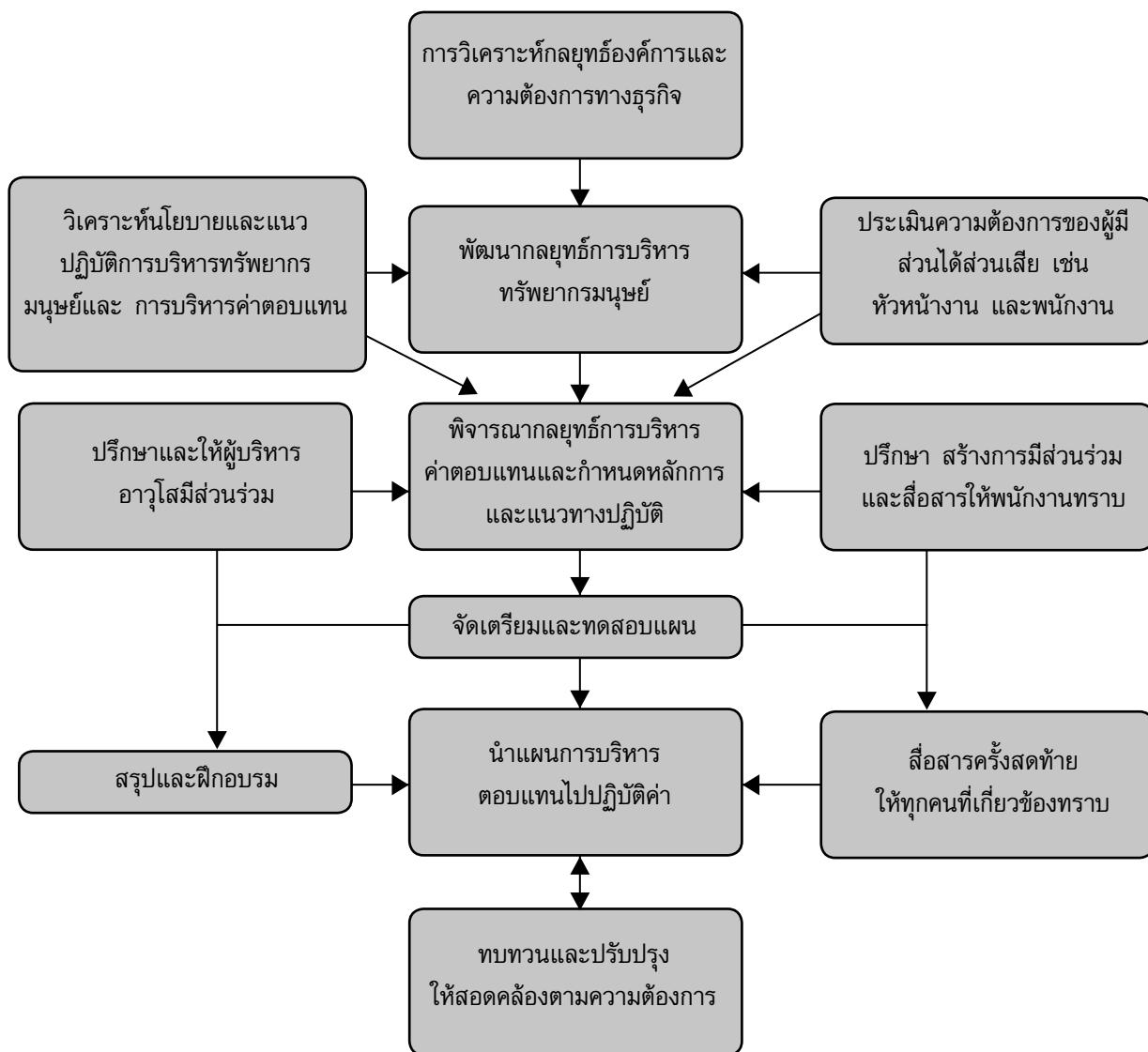
ดังนั้นถ้าองค์การสามารถบูรณาการกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทน กับกิจกรรมอื่นๆ ในกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และกลยุทธ์องค์การได้เป็นอย่างดี ก็จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีของพนักงานได้แก่ ทัศนคติ ทักษะ พฤติกรรมที่ดีในการทำงาน ซึ่งก็จะนำไปสู่การเพิ่มขึ้นประสิทธิผลขององค์การ เกิดความก้าวหน้า และการคงอยู่ของพนักงาน (Schuler, 2006) หลักการกำหนดกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนควรจะรวมเอาทั้งเรื่องของความยุติธรรม ความเท่าเทียมกัน ความสม่ำเสมอและความโปร่งใสไว้ด้วย (Armstrong, M. 2006)

การสร้างกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนขององค์การนั้น เป็นกระบวนการที่จะต้องมีการพัฒนา และต้องมีการกำหนดทิศทาง ซึ่งทาง The Chartered Institute of Personnel and Development (2004) ได้นำเสนอช่วงการพัฒนากลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนขององค์การไว้ 4 ช่วง ได้แก่

- ช่วงการวินิจฉัย (Diagnosis phase) เป็นช่วงที่ต้องกันในเรื่องเกี่ยวกับเป้าหมายของการบริหารค่าตอบแทน นโยบาย และแนวปฏิบัติที่ถูกใช้ในปัจจุบันจะถูกประเมินเทียบกับเป้าหมาย และสร้างทางเลือกในการปรับปรุง
- ช่วงการออกแบบรายละเอียด (Detailed design phase) เป็นช่วงที่ทำการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรายละเอียด และทดสอบรายละเอียดเบื้องต้น ซึ่งการทดสอบเบื้องต้นนี้มีความจำคัญมาก
- ช่วงการเตรียมแผนปฏิบัติ และการทดสอบแผนปฏิบัติครั้งสุดท้าย (Final testing and preparation phase)
- ช่วงการนำไปปฏิบัติ (Implementation phase) และติดตามผลการนำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขให้เหมาะสม

ขั้นตอนในการนำกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนไปปฏิบัติสามารถแสดงได้ดังรูปที่ 9 ซึ่งในขั้นตอนนี้จะรวมเอาทั้งการให้การบริการ การมีส่วนร่วมและการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งผู้บริหารระดับสูง ผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจ รวมทั้งพนักงาน และหัวหน้างาน ซึ่งในทางปฏิบัติการสร้างกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนนั้นจะต้องตอบสนองต่อความต้องการขององค์การ และการเปลี่ยนแปลงขององค์การซึ่งเกิดขึ้นอยู่เสมอ

กลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทนเพื่อความเป็นเลิศ

รูปที่ 9 : กรอบแนวคิดกระบวนการสร้างกลยุทธ์การบริหารค่าตอบแทน
ที่มา : Chartered Institute of Personnel and Development (2004)

นอกจากองค์การจะพิจารณาถึงการจ่ายค่าตอบแทนในรูปแบบต่างๆ ให้กับพนักงานแล้ว องค์การยังต้องทราบถึงความรู้สึกของพนักงานที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จขององค์การ นั่นคือ องค์การจะต้องเชื่อมโยงผลการปฏิบัติงานในระดับองค์การ ให้เชื่อมโยงกับผลการปฏิบัติงานในระดับหน่วยงาน จนถึงผลการปฏิบัติงานระดับพนักงาน จึงทำให้พนักงานนั้นเข้าใจผลการปฏิบัติงานที่ตัวเองปฏิบัตินั้นได้ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานขององค์กรอย่างไร ดังนั้นองค์การจะต้องสร้างความเข้าใจ ลือสารให้พนักงานเข้าใจถึงกลยุทธ์ขององค์การ และเชื่อมโยงกับแนวปฏิบัติ กิจกรรมของพนักงาน ให้พนักงานเข้าใจว่ากิจกรรมที่ตนทำนั้นมีส่วนสนับสนุนกลยุทธ์ขององค์การ

ผลการปฏิบัติงานขององค์การให้ประสบความสำเร็จได้อย่างไร และพนักงานนั้นจะได้รับค่าตอบแทนที่เชื่อมโยงกับผลการปฏิบัติงานขององค์การอย่างไร องค์การจึงควรเปลี่ยนรูปแบบของการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับบุคคลที่มุ่งเน้นการวัดเฉพาะความสามารถ ความรู้ พฤติกรรมในการทำงาน เป็นรูปแบบของการประเมินผลที่มุ่งเน้นวัดผลโดยการเชื่อมโยงผลการปฏิบัติงานของพนักงานเข้ากับผลการปฏิบัติงานขององค์การ ซึ่งจะทำให้พนักงานขององค์การเกิดความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่ง และมีส่วนร่วมกับผลการปฏิบัติงานขององค์การที่เกิดขึ้น

উস্বাবুক্রম

- Armstrong, M. 2006, *Strategic Human Resource Management*, Kogan Page, London.
- Beach, Dele S. 1980, *Personnel : The Management of People at Work*, 4th ed, Mcmillan Press, New York.
- Brian E. Becker, Mark A. Huselid and Dave Ulrich. 2001, *The HR Scorecard*, Harvard Business School Press, Boston.
- Brown, D. 2001, *Reward Strategies, from Intent to Impact*, Chartered Institute of Personnel and Development, London.
- Chartered Institute of Personnel and Development. 2004,
- How to Develop a Reward Strategy*, Chartered Institute of Personnel and Development, London.
- Craig Skenes and Brian H. Kleiner. 2003, 'The HAY System of Compensation', *Management Research News*, Vol. 26, No. 2/3/4, pp. 109 -115.
- Henderson, Richard I. 2003, *Compensation management in a knowledge-based world*, 9th ed, Upper Saddle River, Prentice Hall, N.J.
- Howard Risher, Charles H. Fay, and Associates. 1997, *New strategies for public pay :*
- Lawler. E. 1990, *Strategic Pay*, Jossey-Bass, San Francisco.
- Milkovich,G.T. and Newman J.M. 2005, *Compensation*. 8th ed, McGraw-Hill, New York.
- Mondy, R. Wayne and Noe, Robert M. 2005, *Human resource management* , Upper Saddle River, Prentice Hall, N.J.
- Schuler, R.S and Jackson, S.E .2006, *Human Resource Management : International Perspectives*, Thompson/ South-Western, United States.